

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 024917 20 Uvp
Banja Luka, 14.04.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Smiljane Mrše, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi M.M.iz Č. zastupan po punomoćniku R.P. advokatu iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj... od 23.05.2019. godine, tuženog Ministarstva u predmetu utvrđivanja svojstva ratnog vojnog invalida i ostvarivanja prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 024917 19 U od 18.12.2019. godine, u sjednici održanoj dana 14.04.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 024917 19 U od 18.12.2019. godine se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i tuženi obavezan da tužiocu nadoknadi troškove sastava tužbe u iznosu od 877,50 KM. Osporenim aktom, bliže uvodno označenim, uvažena je žalba tužioca i rješenje Odjeljenja za opštu upravu Opštine Č., broj ... od 21.05.2012. godine, ukinuto, te riješeno tako da se tužiocu utvrđuje svojstvo ratnog vojnog invalida (RVI) IV (četvrte) kategorije sa 80% invaliditeta po osnovu ranjavanja i bolesti ispoljene pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu kao pripadniku VRS i priznaje pravo na ličnu invalidninu, ortopedski dodatak III (trećeg) stepena i dopunsko materijalno obezbjeđenje u pripadajućem procentu, od osnovice.

Uvaženje tužbe obrazloženo je navodima da dispozitiv osporenog akta nije sačinjen u skladu sa odredbom člana 196. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 13/02-66/18, u daljem tekstu: ZOUP), jer nije jasan i određen. Ovo jer da je tužiocu po osnovu utvrđenog svojstva RVI IV kategorije sa 80% invaliditeta priznato pravo na ličnu invalidninu, ortopedski dodatak III stepena i dopunsko materijalno obezbjeđenje, ali nije određeno od kada teku ova prava, što je neophodno s obzirom da je osporenim aktom meritorno riješeno o pravima tužioca. Iz tog razloga bez uticaja su navodi tuženog da u dispozitivu rješenja nije ni potrebno navoditi datum početka priznavanja prava jer je početak određen članom 254. stav 2. ZOUP.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tuženi pobija njenu zakonitost iz razloga propisanih odredbama člana 35. stava 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS) ističući da presuda sadrži „suštinsku grešku“ jer izreka presude nije sačinjena u skladu sa članom 31. i 50. ZUS, jer ne sadrži odluku o upravnom aktu koji je bio predmet upravnog spora. S obzirom da izrekom presude nije poništeno rješenje tuženog, a tužba je uvažena, nejasno je na koji način će se ponovo odlučivati imajući u vidu da je shodno izreci presude, koja je za organ obavezujuća i dalje ostalo na pravnoj snazi rješenje od 23.05.2019. godine, koje je

pobijano tužbom. Slijedi da je nižestepeni sud donio predmetnu presudu nepravilnom primjenom odredbe člana 31. ZUS jer iako je uvažio tužbu nije poništio osporeni akt, a nije ni donio presudu koja u svemu zamjenjuje poništeni upravni akt kako je propisano navedenom odredbom. Takođe je presuda donesena pogrešnom primjenom člana 10. stav 2. ZUS, jer se u presudi ne navodi koja zakonska odredba je pogrešno primjenjena ili nije primjenjena u donošenju osporenog akta, pa je nejasno na koji način je i na osnovu čega je sud zaključio da dispozitiv osporenog akta nije jasan a ni određen u smislu člana 196. stav 2. ZOUP. Činjenica da u osporenom aktu nije sadržan datum početka priznavanja prava nije razlog za uvažavanje tužbe, jer je dispozitiv sačinjen u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, istim je ukinuto prvostepeno rješenje pa je na taj način u smislu člana 254. stav 2. ZOUP određen i početak priznavanja prava za ubuduće. Zbog navedenog ostaje kod svih razloga datih u obrazloženju osporenog akta, te predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači i tužba odbije.

Tužilac u odgovoru na zahtjev navodi da je zahtjev neosnovan, pa predlaže da se odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev i pobijanu presudu po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osnovano tuženi u zahtjevu navodi da izreka pobijane presude nije sačinjena u skladu sa odredbom člana 31. stav 1. i 2. ZUS, s obzirom da presudom nije riješeno o zakonitosti upravnog akta koji se tužbom osporava, što je shodno odredbi člana 1. ZUS predmet odlučivanja u upravnim sporovima.

Predmetnom tužbom je tražena ocjena zakonitosti rješenja tuženog od 23.05.2019. godine, pa je nižestepeni sud ocjenjujući osnovanost tužbenih navoda nakon što je zaključio da je tužba osnovana i pobijanom presudom tužbu uvažio, bio dužan da odluči o zakonitosti osporenog akta. U konkretnom slučaju, s obzirom da je tužba uvažena to bi značilo da tom presudom treba da se osporeni upravni akt poništi.

S obzirom da je takva odluka izostala to je izreka pobijane presude donesena suprotno odredbi člana 31. stav 2. i 3. ZUS, što presudu čini nezakonitom i na šta tuženi osnovano ukazuje. Posljedica toga je nemogućnost da se pobijana presuda ispita pa kod takvog stanja stvari ovaj sud ne može cijeliti ostale navode zahtjeva.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da je pobijanom presudom ostvaren razlog povrede pravila postupka iz člana 35. stava 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. istog zakona, zahtjev uvažava, tako da se presuda ukida i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno suđenje, u kojem će sud otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovom presudom, vodeći računa o razlozima tužbe.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić

